

କାଳେ ପାଦରେ ଶିଖିଲା ତାହା କାହାର ପାଦରେ
କାଳେ ପାଦରେ ଶିଖିଲା ତାହା କାହାର ପାଦରେ

四

૧૫૮ બાળ

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ କରିବାରେ ଏହା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପରିଚୟ କରିବାରେ ଏହା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ

לען (אצט)

ମୁଦ୍ରଣ ପତ୍ର: ପାଞ୍ଜାବ ସଟିକ ବ୍ୟାଙ୍ଗ

ALL LULU

שמלה חדשה פ' מז ב

בכדי ש' פון קי"ט וככ' קולטן נטה', וככ' כת' וו' ז' מ- מזגנה פסלים' כ"ג נגמ' מאכדרין' ט' כה' גדרומיישן, וככ' ב' מלכוב דה' צדקה נ' דרכך מסקיעין ומג'ת' קטע מעוז ועס' קטע' כ' בבר' פון דרכך נ' ק' דוח'ים וממך לך קיד' ... ומו'

חשי משפט לד הלבות עדות

טראדט צייניסם

ו. וכמן מתוקין יומך פרך זה צלול
טפלנו גלע בכרה פטל גלע סמ"ע
לו' כמכן גלע למקצת דברי ס"ל
ס"כ כמעוני לדייה מהר ניירטת חמי
מלמן דהו' גלע פטל גלע למלה דמתני
ולאן מלה מארס מגמו רוף ופלגין
דיטליה, גלע מעתמתה לה נאלה דיעת,
דלאי מעדים גלע טאות לה נבירות
* וווערליס מפלגין להו... גו' גלע גולד
מכבי
הווערטס טקכיב
טהויאר טקייד
המחרשת כ"ה... ווא"מ [סענץ ליין]
וכספ"ע דין וג', וצ"פ: סעיף ב"ד
(ב) שהרוי איננו יווקה פטול. עיין
מיל קעף ב' בגאנז וצ"פ. [טגנץ]
ר' ל' כמכן טפ, ענבר עביבה טלק זא
מלקטום פטל מדרכן, ולאן מעתמת
פטול דטהורימל. ורק ליטוב דילון כוין
שפייך מלקטום על מהות עבירה רק צלול
כטבו זא, פטל לדטוריתם, וק"ל: (כ)
כח' שפא שוכח הווא. פין מא
אכלכני געל מק"ס: (כח) כה ובן כל'
כיזא בוזה. פין ננטוטט ר' ט כהן
טבל ג' פישו המערץ (בשכונת):

ילו נושא ומוקן טהור לעיל
וככה מילה, מיל טהור מיל
לטהור מיל טהור צפירה
נסעף לין גוראה, ומלך ל'
ליך וזה טהור סנהדרין ר' עיב מדין
בג' קודם שהכרייז עליו בשורה י'.
ה' כל נס' מפקך כגן טהור נס' דין ולמליך
כלו נדיס פלו' טענ' עיריה זנס' נס' מהו
הכל קין יודען לה ענ' קדש עגנון לו' למליך
מוקמיין גדרלו' מהו קמו וכל' מ' טהער כה' מד'
די' ענ' קדש לנ' י' כל' פקள' מלכון
שלדים וככח' לה' העמץ נז'יס על' עפ'ילון' גאנ'
טה' לילון' מיט' סנקט כי' כל'ו הכאין עליון.
בד' כל' מי' שהעיזו עליו שעבר עבירה פלונית
אף על' פי' של' החtro' בו' י' ישחי אינ' לוקה
פסול והוא שעבור על' דברים שפטש בישראל
שהם עבירה אבל' אם ראהו עוכב על' דבר
שקרו' העושה להיות שוגג צדיקים להזהרו
וראחר' בר' יפסל' י' בצד' ראייה' גושו או מתייר

הנ"ז נן קודם שחבריוו עליו כשרך.
סעך יבנין אין פטולן מקמלה מעין
מכירין גל פטולין קלחן. וכמ"ש כתוב
לט"ס מוסכם נג'ל. ר"א ורבנן מוקי יוקט
חוותים סק"י רה והה ליהן * לטלומת מדות
צאנפלן צאנפלן, ר' פיטל גלן סכחה
פטולן 7 טענ"ק כ"ד ע"ט ↵
ראודו קושר או מתייר בשבת כה.
נקט ב' מי יולדת נכלו. כל, דהילל
חס מ"ט זידען ט טאטה זידע טאטה
צנטט מ"מ טס מ"ן יוטר האמלה זידע
גערן לאחדו. מאין, ר' טס כל
מליכת מופלאת נטיקו צנטט, מ"מ
כל ערין זיעזע טאטה צנטט גרכין
לאחדו. טפְּלִיט, ר' טאטה זיעזע טאטה
זידע לאטנטה טאטה טטט טטטטו
נעלוקו, * מ"מ לי חילע נעלוק טהו
זידע צאנפלן גל זידע, גערן לאחדו.
וק"ל עיין פלאט[ע] נון או גבאי
שם טוקף ל"גצמו בר. כל, טטט טטט
הונצ'ה גלו קה, טענץ נסחין זיעזע
טמוסף נעלום, כמו טענץ גלו
תבוחט ז"ל נ"ט.

שכוח הוא וכן המשחק בקוביא תמיד או מי שנעשה מוכס ^{בז'} או גבאי שמוסיף לעצמו צדיקים העודים להודיעו שהוא יוציא רוחו ^{*} שברור העת אינט' ירבעה דרבנן אלו יוציאו בלב ריבועה רוחה.

קונסנסוס איגודים ומועדות (ל) ורכישת ים טבאי. רdem ימ"ד. (ג) מלחמת פלך וטול טהורהין ס"ר תרציה. רdem ימ"ג.

כתרן דבון

סעיף ב'ג נא. ואפלו פסול כו' מוקמינן. נמותם כ"ז כ' (ליקוט) ואפלו פסול כו', כת"ז נטפ' ט', חל' הט' קין פלט כו' (פ"כ): נב. וכל מה. כמה' נמד' כ' כ' סעיף ב' ז' נ. אבל אם ראותו כו': ב' ז' כ' הט' מפוד כו', מיל' נטפ' ט' וסק'ין, וע' ט' נטומ' ד' ז' הט' כו'. ונמל' מאנדרין טס כ' ס' כ' מעיקר פט' דמי כו', מקלח' כו', רועיס מעיקר כו'. חס' שכם' למד להז'ו, וכן הט' רלה'ו:

דניאל ורנולד

כט' המלה
ק*. נס' ולפכ' סקמ"ע ע"ק נו' נמס נמווק' יומק' (נזהדרין ד' ע"ב מזדי הר"ף) דל' הומת מודם נאפקל נצטלה היפיל' תל' סכהה טפל' (ב' מ"ט מטלך טפי' (כ"ט) (כח). סעיף כ"ד ע' פ"וון סלמיכס טס' לי' מיל' י"ג (נזהדרין מונדול דל' גאנז קטול' ווי', טס' (נזהדרין כ"ז ע"ב). דינלא ממס דל' היל' צו' מדרמיעין סמי' מוס' קול' פנד' לח' לו' כל' טעמל טוח פאלקן לאו טפ'ג דל' גאנז מדריעינו. ומטעמ' נמי דל' ריכ' זיליכ' נ mammel דל' צע' זיליכ' סקס' ליט'ו. נט' מיטפּל'

חדשן רעכ"א

ספ"ג כב. קודם השכיריו עלי. נ"ג פין מחותט טענת גנרטורי קו ס"י שכך
דכלן זה ג'ל שומר מילוי תלון זו מלקות דטלון מלון, מען כי ארכא, מהל
רעם ממלכית מחותט פ"ג מלן לך ספ"ל רקע פיקון מג' דירה ובאותו, דרכ"ג ג'ל
נצח ארכא, ומי ממתה נמל פ"ד מלון ורש ח' (בש"ך סיק כב' וקשה ורב'').
ג' פין מה שפ"ג ס"כ כשר אתך פ"ד ז"ר מלהט בירישון, וממי ממתה נמל

אמרי ברוד

מחבר סעיף כ'ג. קודם שהזכירנו בו. י'ג. שון מילוי פ"ד מכלכת מלח וולט דין ר. שון ציריך מביבריה ווילק מלך מילא ציר מ"ב ווילק ליטא נספחים לר' מלכיהם, שון מילוי כר' פאנדרין דף כ"ט ערך ד"ס כוון ד"ס דין דין. מדיניות כהן' כ"ה דף ס' ע"ב מוף ד"ס גלון דין. נטלת דלון מען כרכיה:

ՃԱՅ ԿԱՅԱ ԱՅ ԾԽ ԱՎԱԼԵ ԱՅ Ը ԼԱ
ԳՈՐ ՀԱՄԱԿ ՀԱՐԱ Ա, ՏԴ ՄԵԼԵՄ' ԾԽԱ ԱՎԱ
ԸՆԻԽ Թ ԱՎԱԼ ԱՅ ԿԱՅԵԽԱՐ ԱՎԱԿ ԲԱ
ԼԵՐ Ը ԱՅ ԼԵԼ' Ե ԱՅ Ե, ԽԱԱ ԹԱԳ
ԵԱԼԵ ԱՎԱԿ ԼԵԼ ԽԱԱ ԱՎԱԼ ԸՆԻԽ ՕՐԱ

→ L բայց ուստի պահանջ լծակ Առաջնորդ

ԱՌԵ ԱՀՈ ՋԵՄ ԻՒՇ՝ ԽՎԱՐ ԵՐԵՎ ՑԱՄ
ԽՎԵ ՄԹԱԾ ԽԼ ԵԼ ՏԻՆ ԵԼԵԼ ԼԿ ՏԻ' ԳԴԱ
ԽՍԱ Ա, ԱՀՈ' ԱՐՅԱՐ ԽԱ ԽԼ ՀԽՕԳԻ ՇԵԼԹ
ԽԸԾ ՄԱԼԱ ԳԻՄ՝ ՄԹԱԾ ՀԻՄ ՅԱ ՄԱՐԱՐ' ԹԽԳ
ՄԹԱԾ ԼԵԾ ՇԱԼԵՐ' ԹԽԳ Ա, ԱՀՈ ԽՍԱ ԽԸԾ
ԽԽԳ ԽՍԱ ՑԱՄ՝ Հ' ԱԽԳԳԳԻ ԽԱ ՇԵԼ ՄԱԼԵՐՈ'
ՀԵԼԽԱՐԵ' ՄԱՄԿ Ա, ԱՀՈ ՀԵԼԵՐ ԽԱ ՑԵԼԵՐ

[ርዕስ እና ለኋላ በፊት ገዢ ለማርመራ]

ପ୍ରକାଶକ

ԵՐԱԼԻ ՀԱՆ ԼՀՆ ՄԵՋ ԱՎԱՋԱ ԱԹԱՎԻ
ԱԾԱԼ ՀԱՆ ԼԵԳՈՒ ԽԱՆ ԹԱՌ ԵՐԱՎԻ ԽԱՆ
ԸԹՈ ՈՂԱՅ ԱՐԵԴՍ ԱԾԱԼ ԼԽՆ ԸԹՈ ԱՐԵԴՏ
ԽՈ ՀԽ ԸԹՆ ԸԹՈ ԱՐԵԴՏ ԱԾԱԼ ՄԽ ՀԱՌ ԼԺ
ԼԱՎԱՐԸ ԹԱԽ ԿԵՎԱԿ ԸԼ ՎԱՐԱԽ ՄԽ ՀԱՎԱՐ Գ
ԳՎԱՐ ՄԱՅԱ, ԱՎԼԱՐ ՄԽ ՇԱԿ ԽԱԼ
ՎԱՐԸ ԼԻՎ ԱՎԼԻ ԼՎԼԵԼ ԱԲՀԱՆ ՀԱՌ ԳՎԱՐ

፳፻፲፭ ዓ.ም

«Համականություն»

ԹԱՐԱՎԻ ԱԼ Կ, Թ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՏԱՐԱՎԻ ՀԱՅԻ
ԼԱՎԱՐԵԼ ԹՐԱՄԱՆ Մ ԿԱՆ ՎԱՐԵԴԱ ՇՈՅԱ
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՏԱՆ ԼԽ ԱՐԱՎՈՒ ՏԱՐԱՎԻ
ՎԱՐԵԴԱ ԽԱՆ ՎԱՐԵԴԱ Մ Մ ԼԽ ՎԱՐԱ
ՀԱՆ ՎԱՐԱ ՏԱՐԱՎԻ Մ ՎԱՐԵԴԱ Մ ՎԱՐԱ
ԼԿԵՑԻԼ ՏՈ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՀԱՅԻ ԼԽ ՎԱՐԱ
ԼԿԵՑԻԼ ՏՈ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՀԱՅԻ ՎԱՐԱ

ՏԵՇԵԱ ՄԱՆՈՒ ԱՐԵՎ ԼԱԼԱԿԱՆ ԹՎԱԼԼ ԽԱԼ
ԸՆԸՆ ԻՆ ԸՆ ԹՎԵՐԱՆ ՄԱ ԼԳԽ ՀԱԿ ԿԱ
ԸՆ ԳԵ ԽՈ ԿԵՐՈԽ ՀԱՄ ԵԼԱ ԼԹԵԽ ՍԱԼ
ՂԱՅԵՒ ԳՈՅ ԱԳԵՒ ԽՈ ՀԱՎԵԱ ՂԹԵԽ ՍՎԱԼ ԸՆ
ԹՎԵՐԱՆ ՄԱՆ ԼԼԱԲ ԿԱՎԵ ԾԽ ԲԱՆ ԼԵՎԵ
ՂԱՅԵԱՆ ԼԹԵԽ ՍԱԼ ՂԱՅԵՒ ԾՈՎ ԻՆ ԸՆ

ՀԱՅ ԹՅԱ ԿՐԵՎՈՒ ԽՄ ԱՍԱ ՏԵՂՄ ԼԽՈՂՄ
ՀԽ ԽԱԼԵԼ ԹՅԱ ՄՄ ԼԱՄ Ա ՄԵՋԼ ԹՕ (ԸՆ. 1)
(ԸՆ. 2) ՀՎԵԴԿ ԼԿՈՋԼ ԲԿ ՄԵՐԱՅՈ ՀՎԱՆԿ՝ ՇԽԱ
ՀՎԱՆԿ ԹՅԱ ՄՄ ԽԵԿ ԳԵՎԱ ԹՎՍ ՄԼԽ Թ ԹՕ
ՀՎԵԾՄ ԼԵՒՄԻ ԸԱ ՏԵՂՄ Հ. Ծ ԽՈՂՄ ԱՃԼԵԾՈ
ԱՊԵԼ ԼԱԼԱ. Ա ՄԼԽ ԹՎԸՆ ՄՄ ԼԱՋՋ ԱՃԱ, Կ
ԽԵԿ ՍՍՍ ՏԵՂՄ ՀԽ ԽԼԼՍ ՀՎԱԼԼԵՆ Բ. Ա. Խ. Ծ
ԸԱ ԼԱՋՋ ԼԽ ՀԽ ՄԵՐԱ ՍԱԼՄ ՀԵՋՄ ԱՃԵՄ
ԼԵՒՄԻ Խ. Ծ ԳՐՄԻ ԱՃԵՄ ԼԵՂՄ ԸԱ ԼԱԼԱ. Ա
ՀՎԵԾՄ ԱԼՄ ՏԵՂՄ ԱՃԿ ԱԿԳ ՄԿ. Ա Ը. Ծ
(ԸՆ. 3 ԼԱՋ ԸՆ. 2) ԸԱ ՀՎԱՆԿ ԲՋ ԸԵՐՄ
ԼԽ ԱՃԽԱ ԼԵԼ ԱՃՈՂ Մ ԼԾ ԸԱՄԸ ՄԼԽ Թ

שאלות ותשובות

סימן צו

רבי עקיבא איגר

גבירות עדות של העד השני ר' ליב ווידקאווער הניל.

במושב תלחה וכורא אתה לקדמנא ר' אליעזר ראובן ואמר בתורת עדות אליווער שראה ר' ליב ווידקאווער הניל מגלה זקנו בחער אצל בנו של הרופא, ושוב אתה לקדמנא הבוחר חיים סופר ואמר בת"ע זה חמשה שבשות התייחס אצל הרופא בוידקאווער וראיתי שר' ליב בר"ש גילה אותו בחער בנו של הרופא גם חמול בלילה התייחס אצל הרופא הניל ובא לשם ר' ליב, שאל אותו הרופא רצונך להסיר שער זקן, השיב כן, הלכתו לדרכי פגחות ר' יצחק בר"ה ור' שמואל חמ"ג, הגיד לי ר' יצחק לילך לר' אליעזר וראובן לבא אצלן, ולא היה בכיתו, אמר ר' שמואל הניל ליקח אותו לעדות, שאל אותה ר' יצחק, מגלה אתה זקן בחער השבתי לא, חזרתי לילך עם ר' שמואל הניל ראייתי ר' ליב בר"ש הניל ישב וזקנו מליכך בבריות ומעפורת סביב צוארו, והלכתי לדרכי, שוב אתה מ' שמואל הניל ואמרנו בת"ע, אתה מול פגחות ה', יצחק בקש אותו לילך עמו לראות אידי ה', ליב בר"ש, העומד בעת אצל הבד"ץ, לראות שмагלה בחער אצל הרופא, הלכתו עמו, בפתח הדלת ראייתי ה' ליב הנזcker לעיל ישב מליכך בבריות, ובין הרופא גלחו בחער, לא ראייתי רק התחלת הגלוח על לחי אחת. שוב אתה ר' חיים בר"ם ואמר, עם ר' ליב הנזcker לעיל התייחס ייחד באחד הקרים לך החער מן ערל לגלה זקנו הילך לראות במראה וגילה עצמו בחער באותו המוקומות שלא גילה אותו מגלה הראשון כראוי.

ר' ליב הניל מכחיש להר"ד חיים, ואומר שקר אתה דובר והלא לא הייתה בכפר רק שני שנות והיה מחלוקת עם השורה ועם, כל זה הוגבה לפנינו ב"ד הח"מ, וכור.

הלשון, אחים עדי, הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל, ואח"כ הלכה הבתולה הניל לביתה עם הטבעת קדושים, העד השני שמו ר' ליב ווידקאווער ער איזט אין בעל מלאכה טישלער, והוא ראה ושם עכ' הכל כמווני, אחר קיבל עדות הניל נש פפנינו מה' שמשון ואמר לנו שיש עדות שהר"ר הירש הניל עבר עבירה דאויריתא והוא ר' מאיר מגלאןש, שלחנו לקרווא ל' מאיר ואמר בחורת עדות שהיה היר"ר הירש אצל ערל שוה מאכער, הגיד לי שהי' היר"ר הירש בעסטען רעדירען, דאן דיא שטעלע רעכט און צו געבען, וויס איך ניכט.

שוב העיד ר' משה בר"ש שראה הרבה פעמיים ה' הירש הניל שהיה מגלה בחער ושהוא הוכיח על זה שלא נהגו כן אבותינו, שאלנו אותו, אב עיר ביא דען גאנצען רעדיזהן צו געגין וואר, והшиб אנכי באתי לבעל מלאכה שוה מאכער וראיתי ה' הירש הניל שהיה מגלה בחער, ובעדו עסוק בזה הלכתו לדרכי, אח"כ בפגעיו בו הוכחתיו על פני, שאלנו לה' הירש הניל אם הוא מודה להעדים הניל השיב אני ווכר אם מהה דאו אותו שהייתי מגלה בחער.

שוב בא לפנינו הר"ר אברהם בר"ם כ"ץ ואמר בת"ע שראה ה' הירש הניל מגלה בחער ד' דחו"ה ש"פ, שאלנו אותו אם היה שם מתחילה גלווח עד סוף, השיב אנכי ראייתי כזה מתחילה ועד סוף, שאלנו את ה' הירש אם מודה להעדר, השיב מה לי להכחיש, הוא אומר שראה אותו עושה כזה מסתמא כנים הדברים אם גם אנכי לא ראיינו.

תשובות

בדרכן מנאים ול"צ שיראו כמכחול בשפופרת, דהטעם משום שפרק פרצה כו' לשכב על אשת חבירו, א"א שלא יגמר תאותו. ה' ניל כיוון זקנו משוח ונתגבר יצורו בהשחתת הזקן דגמר תאותו.

זה אינו, דמה שהעתיק רומ"פ לשון ורבינו יהונתן שלא יגמר תאותו, אינו כן שם אלא שלא גמר תאותו. והיינו כיוון דשוכב עליה דבריו

ליידידי הרוב רבי חיים נ"י אב"ד דק"ק וויטקאווער. מכחבו הצעני, ואני אין בכח לי התר בלא גט כי בעדות שהוגבה מכבודו על ר' ליב, אותו עדות של ה' חיים ור' שמואל אין זה כדי לפסלן, כי הר"ר חיים ראה רק זקנו משוח בבריות ומעפורת על בריכו וזה אין עניין פסול.

ומה שרצה מעכ"ת עפ"י הש"מ (ביב"מ צא, א) בשם רבינו יהונתן בהא דאמרין שם שיראו

Q₄, 84

ԵԽԱՐ ՎԵՐՆ ԱՎԱԿՈՒՄ ԱՅ ԽԵԼ ԼԵՎ ԱՎԱՐ՝ ԼԵՎ
ԱՎԱՐ ՎԵՐՆ ԼԵՎ ԸՆԴԳԻՐ ԱՎԱԿՈՒՄ ԽԵՎ ԿԽ ԾԻՇ
ԾԻՇ (ՏԵՎ ՎԵՐՆ) ԲՈՎԵՐ ԽԵՎ ԽԵՎ ԾԻՇ

ԼԱԿԱՆ Ը ԱՎԱՆ ԲԿ ԲՈՅ ԹԵԽԵ Ը ՀԱԿԱ
ԽԵ ԻՒ ԸՄԵԿ ՀՕՅՄԵ ՔԵԼԵԿ ԽԵ ՀԱՄԱՆ

ԱԱՍԱՎԵ՛ ԼԵԼԿ, ԿԱ ՄԵՋ ՀՅՈՒԹ ՄԽՋՈՂ. ԱՃՈՒ ԱԱԾՈՎԱՎ' ԱԵԿ ԱԺՈՒ ԿԱ ԼԽՄ ԼՇ
ՀՅՈՒԹ ԲԴԿ' ԷՇ ՏԱԼՄ Ե, ԹԱԼԽՀ ԼԽՄ ԱԱ
ԱՃՈՒԹ ԲԴԿ' ԼԵ ԸՆԽԱՄ ԱՃՈՒ ԻՇ ԸՆԽԱՄ
ԱՃՈՒ ՔԼ ԵԿ ԸՆ, ԸՆԽԱՄ ԼԼ ԲԻՆԳԵ
ԱԱԾՈՎ ԽՄ ԽԹ ԸՆՃ. ԱԵԿ ԵՐԵՎԱ ԻՇ ԼԿԾ

ՀԵՂԱԿԱՆ ՀԱՆՈՒՄ ԱՎԵՐ ԱՎԵՐ ԱՎԵՐ
Ի Խ ԵՂԱԿԱՆ ՀԱՆՈՒՄ ԱՎԵՐ ԱՎԵՐ ԱՎԵՐ
ԼԵՂԱԿԱՆ ՀԱՆՈՒՄ ԱՎԵՐ ԱՎԵՐ ԱՎԵՐ

ՀԵՐԱԼ ԱԽԱ ԸՆԴՀԱ ԿԽ ՏԱՄ ԱՃՈՒ' ՀՀ
ՀԵԼ ԾՎԵԼ ԱԽԱ ԸԿ ԱՃԱՎԱՌ ԼԽ Հ Ա
ԽԿԽ ԼԵՄԱՆ ԱՃԵՎ ԼԽԵԼ ԵԼԼԱ ԲԵՄ ԼԵՄ
ԳԻՇ' ԼԵԳԱԼ ԼԵՎՈԼԱ ԼՄԸ ԽԿ Լ ԼԵՎ ԱՃԵՎ
ԱՃԱՎ ԲԳԱԿ ԽԼ ԿԽ' Յ ԳԻՇ ԼԽԵԼ ԼԵՎ ԱՃ
ԱՃԱՎ Ը՛ ԼԽԵԼ ԱՃՈ ԼԿԽ ԸՆ ՀԱ ՀԱԽ
ԱԽԱՎ ԱԽԱՎ Ը՛ ԽԸՎ ԽԿ ԱՃԵԼ ԸՆԴՀԱ ԹԳՎ
ԱՃՈՒՄ' ԽԵԼԵԼ ԼԵԽՈՎ ԼԵՎ ԵԼԼԱ ԵԼԽ' ՇԼԵ
ԳՎԱԼՍ ԵՎԼՎ ԽԿԽ ԼԽԵԼ ՎԼԳՎ ԳՎԵՎ

መፋይመ ርታ እና ሆርቃ ሂሳብ ተጠላል
ርጋዥበት መሬመኑ ፍርማው ጥሩ የሚከተሉ ስነ
ሀርሻለሁ ዘንድ መሬመኑ ጥሩ በሁ መፋይመ ሰነ በሁ
ሆኖ የሚከተሉ ነው በእኔም ለሚገኘ ህሮስኑ
በዚ በዚ ተግባራ የኩረት ይህን የሚከተሉ ስነ
ወጥበት ይሆናል ሆኖም መፋይመ (ሁ) እና ለመ

արև տեսն զսկե՝ սռալ ձեւ
ԼՆԸՆ պկուռ լլու քեւ (Շ Շ ՀԱՅԱՍՏԱՆ)

ԱՐՋՈՒՄ ԼԵՋԱԼ ԱՇԽԱ ԳԽԵ ԿԽ ԱՇԽ
ՄԵՋԻՆ ԹՎ ԸՆԴ ԱՎՃԱՌ ԱՎ ԱՄ ԿԽ ԱՎ ՅՆ ԸՆ
ԽՎԲ ՀԽՄ ԲՈԼ:

ՀՅԱԼ ԼԽԵԿ, ՀՅԱԼ ՄԱՐԼ ՀՅԱԼԻՆ ԲՈՒ ՀՅԵԼԸ
ԱՅԱՄ' ԽՎԼԼԵԿ ԽԳՄԼ ԼՍՄԹ ԿԱՎԱՍ ԼՎՐԵՏ
ԽՄԼ' ԽԵՎ ՇՄԲՄ ԷՎԿՄ ԽԳՄԼ ԹԽԵԼ ՇԽՄ
ՄԳԼԾԸ ԳՎԼԸ ԽԵԼ ԿԱՎԱԼ ՄԱՐԼ ԲՈՒ ՇՅԸ
ՇԽՄ ԵՋԸ ԽՄԼ ԵՋԸ' Խ. Հ. Հ. ԼՎԱՆ ԽԵԼ ՇԵ
ԽՄ. Հ ԵՐԵՄ ՄԱՐԼ ԼԵՐԵԱԼ ՇՅԸ ԽՄԼ' ԽԵԼ
ՄԵՐԵՎ ԸԿԱԼ ԹԵՐԵԱԼ ԵՋԸ Խ. ԱՎԱՃՎՄ ԿՎԱՄ'
ԽԵԼ ԱՄ ԵԿ, ՇԱԱՍ ԼԽԱ ԽԵԼ' Ա. Ա ԱՄ ԼԼ
ԽԼԸ ԽԵ Խ Ա. Ա. Ա. Ա. ԿՎԱՄ ԿՎԱՄ Խ ԼԵՐԵԱԼ ԿՎԱՄ
ԽԵԼ ԿՎԱՄ ԵՎ Խ ԽԵԼ

לְאַתָּה נִתְמַחֵּן וְנִזְבַּחֲנָה כִּי כִּי
אַתָּה נִזְבַּח כִּי כִּי נִתְמַחֵּן כִּי כִּי
וְאַתָּה נִזְבַּח כִּי כִּי נִתְמַחֵּן כִּי כִּי
וְאַתָּה נִזְבַּח כִּי כִּי נִתְמַחֵּן כִּי כִּי

שאלות ותשובות

סימן צו

רבי עקיבא איגר

רmsg

מקודם, והרי לא העיד שראה מקודם אותן מקומות בשערות וראה אח"כ כשהעמד מהגלה שהמkommenות אלו ג"כ מוגלחים.

עוד יש לדון בדברות שבבבבב (ג, א ד"ה ועל הזקן) כתבו דהניקף מנכרי חייב כיוון דר"ה לא מ קיש אחדדי. רצמו דאייחיב במקיף קטן אף דאין הניקף בר חיובא, ה"ג חייב הניקף אף דהמקיף אינו בר חיובא. ווקצת קשה לי לדלא טעמא דר"ה דניקף ג"כ בר חיובא הוא, כיון דספוף להיות בר חיובא, כמו דחילקו תוס' ניר דמקיף לנכרי פטור, כיון שלא הוא בר חיובא לעולם. ה"ג לדלא בהיפוך hei דמקיף לאו בר חיובא לעולמות אין הניקף חייב דבבוי תרויהו מكيف וניקף אתין לכל חיובא]. והו סיפו דאפילו הרבה אדא דמקיש, הינו דבבוי ניקף בר חיובא, דעתך קרא דלא תקיפו קאי אניקף, אבל במקיף לא תלייא מלהא עי"ש.

והנה בריטב"א בח"י למכות (כ, ב) כתוב בהיפוך דעתך קרא דלא תקיפו היינו להמקיף, אלא דמרכינן דניקף חייב מדכתיב לשון רבים לא תקיפו. ורצה מזה לדון דבזקון דכתיב לשון יחיד, רק המשחית עובר ולא הנשחת [וכאמת לא הבנתי איך אפשר לומר כן דא"כ איך אמרנן קידושין (לה, ב) א"ב"א סברא הא לית לה ז肯, הא בלאה כ"ע איינו בלאו דנסחת ובראש חייב, א"כ איך שייר הקישא דהקפפה להשחתה בזקן]. אלא דא"כ כי דילפין השחתה מהקפפה לחיב ג"כ נשחת עי"ש.

עכ"פ ס"ל להריטב"א (שבבבב, ג, א) וכותב שם ר' אברהם אב"ד פ"י כך דעתך קרא במקיף. א"כ ייל כי היכי דתוס' בשיטתהו ס"ל דרבב אדא דתלי הכל בניקף (ראיינו עוקר) [דהוא עיקר] הקרה. ה"ג ייל להריטב"א ולהרב ר' אברהם הנ"ל דר"ה ס"ל דאין קטן חייב דתלייא הכל במקיף. אבל בהיפוך במקיף לאו בר חיובא, ס"ל לכ"ע אין הניקף חייב. ואפשר דזהו טעמא

ראשו לכך לדונו למשה, כיון דאיינו תחילת גילוח ולא תחילת עבירה, וכי נימא אדם ראשו וokane מעוטפת במלבושים והסיר מלבשו ממנו כדי שיישארו השערות מגולים ולא הטה ראשו כלל שייהי נקרא מעשה, עצ"ג.

והכי ממש לישנא דהט"ז (ז"י ס"י קצח סק"א) במ"ש דא"א שלא Theta Azbeha, ולא נקט בפשותו דבודאי בתחילת צריכה לפשט אצבעה, אלא ממש דזה לא היה מעשה, אבל בשעת חיתוך הציפורן ג"כ היא מטה ומרקבה אצבעה: ונשוב ג"כ לעדות של הר"ר הריש, דעתו של ר' מאיר דראה ה' הריש בבית העREL שגילה בתער, אף דמשמע דבעצמו גילה, מ"מ נראה דעתך אחר מקרי בלשון אשכנז, ער האט זיך רועיזהרט, כי בעדותו של ר' משה נזכר, דעתו של ר' מאיר וזהו מאכער, דעת זעלבע האט איהן רועיזהרט. ומה זה נראה שהו העREL הוא אומן לגלוח ונזכר גם עדותו של ר' מ' שמעיד ג"כ שהמעשה היה בבית העREL דהgelohoh היה עי' העREL ההוא. א"כ הדרן لكمיתא למ"ש לעיל, לדלא לא סייע במעשה בשעת עכירת גילה עצמו. וכן עדותו של ה' אברהם כ"ז הי' רק שנתגלה עי' אחר, וכך אם לשון עדות של ר' מאיר יסביר שגילה בעצמו, מ"מ הוא רק עי' דאיינו נאמן לפסלו.

גם בכל העדויות לא נזכר שראו אותו ביחיד הגילוח במקומות האיסור, וכאשר אמר ר' מ' במפורש "דייא שטעללע רעכט אן צו נעבען וויס איך ניכט". גם ר' משה לא העיד במפורש על גלווה של מקום האיסור ממש, ובפרט מה שמצוואו וגויה הגילוח עי' עREL שאמרבמפורש שלא יעיבר הרבה ויוצא מיד, וכן עדות של ה' אברהם אף שראה מהתחילה עד הסוף, מ"מ אפשר דראה אותו מתחילה גילה עד שעמד מהתגלחות, אבל מ"מ אפשר שידילג מקום האיסור מלהתגלח, וגילוח בעצמו א"כ מקומות אלו, או שגילה

ב' יש לישוב עפ"י מש"כ הריטב"א מכות שם לחלק בין ניקף וההיא דטיכח עינא, דאים רגיל למאמץ עינוי, ורק ריך העין, لكن לא חשב מסיע, משא"כ הכא דבזה שממנו לו עצמן בשעריו הו טיע נורל. וכ"ש לפי מש"כ הריטב"א שם בשם דט"ה ויל דבלא סייע יש בו לאו, ולא בעין סייע אלא בכדי שישיה בו מלוקת, בסיווע כל רוח סני, שכן הכא שוכב יש בו מעשה. עי' נקודה יורד שם, חוו"י ס"י ריב ושות' חב"צ ס"י פב וגוביית או"ח ס"י עו ובhang מה בגין המחרב שם. וראה בעי"ז ביצה בכ, א. ועי' ראשון ליצין ביצה שם, חוו"א חוו"ט בלקוטים ס"י נב לדף כ, ב. ועי' ר"ע או"ח ס"י שכח למ"א סק"ט"ז שהביא השטמ"ק ביצה הנ"ז. וראה באגלי טל במלאת טחון סקל"ח אותן כ"ז מש"כ לישוב קושית רע"א כאן. ובזמן רדו הוכיח ברע"א מתום' שבבות ד, א. ר"ה אבל, עי' מעשה שקדום העבירה לא חשוב יש בו מעשה ללקות עלי. ועי' ט"ז או"ח ס"י שכא סק"א ובחומר משה שם. ד. החם מתייחס לעני המנגננת לטל החפרנים קודם מבילה משם חיצינה, ראם אודיע כן בחול המועד, שרי לומר לעכרים לטפלם. אבל בשכת וו"ט לא, דאף דהכא הוא אמונה לעכרים במקומות מצה, מ"טירושאלית מפריעת לה עי' שטחה לה דיזה.

१० लक्ष रुपये

ପାଠ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପ୍ରସର୍ତ୍ତ

¹ CGU, RA NLR, 10 DEC 1944, LCN LCL, LAF, LN CIN CINCPAC AF, DIAFICL UNUSUAL SIGHTS AND GROUNDS, LAF, LN CIN CINCPAC AF, DIAFICL UNUSUAL SIGHTS AND GROUNDS.

4. **संक्षिप्त विवरण** एवं अधिकारी का नाम और उपचार का नाम लिखें।

ՅԵՒ ԵՒԾ ԼՇ ՄԱԼԱՎՈՒ ԹԻՄ ԱՂԽԸ ԼԱՎՈՒ ՀՕ
ԲԿ ԱԲԱՌ ԸՆԼԵՇ ԽԼ ԵՇԱՌ՝ ԽԸ ԸՆԼԵՇ ՄԱԿԿ
ԳՎԱԼԵՐ ԹԱՅԵՄ ՄԱ ՅՈՂԿ՝ ԼԽԵ ԼԵՄԱՌ ԼՇՆ
ԷՌ ՄԱ ԱԾԼԽԼ (ՅԱՌ ԳԼ ՊԵՐԿ) ԼՏԼԸԾԸ
ԱԹՈ ՃՃԱԼ ԼՄՋ ԼԿԱ ԵԳՈԳ ԸՄ ՃՃԱՄ
ԽՄԸ ԱՌ ԱՌ ԼԽԵԳԿ ՄԱ ՄԱԼԽՄ ԱՌԱ ԽԼ ԽԼԸ
ԽԸ ՃՃԱՌ՝ ԾԱՄ ԾԱՅ, ԾԱԼԱ, ԱԿԳ
ԼԿԱ ՄԱՐՏԿ ՃՃԱԼ ՇԼ ԵԳԵՌ ՄԵՌ ԱՌԱ ՄԱ

ԱՐԱԿՈ ԾԱԽ ԼԵԼՈ ԸՆԴ ԳՎՈ ԼԱՀԻ ԽՋՈ
ԼԵՂ ԼԵԽԱՄ ԳԱՄԱ ՄԱԶՈՒՄ ՇԱՇԵՐ՝ ՅԱ ԳԽԱՎ
ԳՎԱԼԵԱՄ ԹԱԼԵԱ ԽԵՎՈ ՄԱԼԵԱ ԲԼԵԱ Շ.
ԼԽՈԼ՝ ԼԵԽԱՄ ԸՆԴ ՇԻՇԱ ԷԼԼԱ ԼԱՎԱ
ԹԱԼ ԽՋՈԼ Շ.Շ՝ ԼՀՆ ԱՄԱՅ ԳՎԻ ԳԽԱՎ
ԸՆԴ ԼԵՎԱՋ ԸՆԴ ԽՋԿ ՄԼԵԼ՝ ԳԽ ՍՄԵ
ԹՎԿ ԼՏ ԹԱՎԱ ԱԳԽՆԸ՝ Խ.Շ Հ.Վ ԼԱՎԱՄԱ
ԸՄԵՍ՝ ԼՀՆ ՄԼԵԼ ԳԻ ԱՄԱԿԱ ԹԽՈԼ՝ ՄԼԵԼ
(Ա.Վ. Օ. Կ. Օ. Շ. Շ) ԸՆԴ ԲԼԵԱ ԼԵՎԱ
→ ԱԼ Հ.Վ ԳԼԱ ԸՆԴ ՄԼԵԼ՝ ԽԱԼ ԼԱՇՆԼ ԸՄԵ
ԸՆԴ ԼԵՎԱ.

ԵԿԱՎ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ
ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ ԽՈՅ

ՀԵԿ ԱՎԱ ԻՇ ԹԱՅԵՐԸ ԱՄ ԾԱԲ ԼԱԿ ԾԱԶԵԼԸ
ԱԼՃԸ Խ ՏԿԱՆ ԾԱԶԵԼԸ Խ ԸՋ Խ ԾԱԲ ։
ՃԱԼԱ ՃՃԵԼԿԱ, ԽՃ! ԼԵԽԱՆ ԿՈՅ ԹԽԼ
ԼԵԽԱՆ ԸՆ ԼԼԽՆ ԾԱ ԵՐԱԸ ՊԵԼ ԱՇԵԳՆ

ՀԱՅ ԵՐԵՎԱՆ ՏԵՇ ԼԵԿԸ ԲԱԼՈՅ ՇԻ
ՀԱՅ ԱՄԱԾ ԱՎԱՐ ԼԵԿԸ ԳԵԼԱՆ ԽՈ ՇԻ ԱՎԱՐ
ՀԱՅ ԱՎԱՐ ԼԵԿԸ ԳԵԼԱՆ ԽՈ ՇԻ ԱՎԱՐ
ՀԱՅ ԱՎԱՐ ԼԵԿԸ ԳԵԼԱՆ ԽՈ ՇԻ ԱՎԱՐ

שאלות ותשובות

סימן צו

רבי עקיבא איגר רפה

לאנשים לעשות כן, ביותר מהבקרה לא מהני כלל לקולא בדאוריתא דחיישין שמא נשרו. כן נראה לענ"ד.

ידידו

עקיבא במ"ז הרב רבי משה גינז

שערות לענין מיאון, דין אין בקיין בבדיקה גומחות,داول יש ב' גומחות זה אצל זה, הדמי ג"כ סימן. ואף דבש"ע (ס"י קנה) לא פסקין כך, י"ל דרך לגבי דרכנן לענין מיאון מקלין, אבל לא בדאוריתא. גם עכ"פ צרכין בדיקה היטב בראה ומשימוש על ב' גומחות במקום העורוה, שלא יאות

סימן צו

[שתייה בשעת מתן מעות]

דשתיקה לאחר מ"מ לאו כלום היא, משום דסבירה אי שרינה אליה מחייבנא להה באחריותה, אבל זו שהיתה יכולה לסלק יהה ושאר בידו שלא יכול ע"ג קרע ולא עברה, אלא דנתרצית בקידושין, עכ"ל. הרוי דבא ללימוד כיוון דарамרין דהיל' למשדייה ומוחcin מזה דנתרצית אלולי דסבירה דתתחיב באחריות, מAMIL בזו דהיה בידה לעשות בענין דליך חיבור אחריות, דהינו לסלק יהה ושאר בידו, מدلא עבדה כן הוא הוכחה דנתרצית, כמו הוכחה דהו"ל למשדייה. אבל אילו לא היינו דניין לשתייה להוכחה מدلא שדייה, ה"ע לא היינו דניין לשתייה להוכחה מدلא סילקה ידיה.

ומ"ש מהרי"ט בלשונו לא מקרי לשתייה אחר מ"מ, היינו דין בו התיורה דשתיקה דאחר מ"מ, כיוון דעתם דסתורה אי שרינה וכו' ל"ש בזה.

ומ"ש תחילת ויש להתרץ דברי העד וכו', דעת שלא סלק יהו לא מקרי נתינה כדארמין בהזורך (עת. ב) וכו'. היינו דיל' להתרץ דברי העד דמשועה קוראו זה העד בדרך דאמיר ואה"כ נתן, כיוון דעתך דאם אמר עדין לא היה מקרי נתינה, אבל מ"מ כיוון שלא עבדה מעשה לא היו כהוודה ממש, רק הוכחה דנתרצית כמו שתיקה דלאחר מתן מעות, היכא דלא שיר הסברא דסבירה אי שרינה וכו'.

לכבוד יידי הגאון אב"ד דק"ק נאשעלסוק הרב רבי זלמן נ"י ע"ד א המאורע נער אחד אמר לנערה קחי חפץ זה לפקדון, וכשבאתה לקחתו ואחזה בחפץ בעוד שהוא והוא אדורקין בחפץ. ואח"כ העיד אחד הרי את מקודשת לי ושתקה. שראה הטבעת מונה בקרע, דא"י אם זורתו מיד או אח"כ, או אמה באה ונטלתו מידה. וע"א העיד שורתו מיד שאמר בלו"ז "זיא האט עס באלא אווק גיווארפין" (השליכה אותה מיד תיכף) וגם היא אומרת כן.

מ"ש מעכ"ת נ"י בהחלטת דנ"ד מקרי שעת מתן מעות, אני בענייני רואה הכרה לה. דיל' כיוון שלא עבדה מעשה דבשעה שטילק ידו דאו הוא שעת חלות הקדושים, נשאר החפץ מAMIL בידה ולא עשתה מעשה, י"ל שלא מקרי שעת מתן מעות.

ומה שתרמן יידי מעכ"ת נ"י יטודחו על דברי מהרי"ט (ח"ב אה"ע ס"י לח ד"ה ונבו) ז"ל מעכ"ת נ"י ויעירין שם במ"ש ואפשר להתרץ דברי העד וכו', וא"כ מבואר להדייא דמקורי שעת מ"מ, דה"נ יכול ל佗ות יהה עכ"ל. לענ"ד איןנו מוכרת, ואדרבא ממש משמע בהיפוך. מ"ש מהרי"ט והכא אפילו א"י לנתקו אצלו כל שהיתה יכולה לסלק יהה ושארו הקדושים בידו לא מקרי לשתייה דלאחר מתן מעות, דעתם

ס"י צו.

א. ראה תשובה השואל בספריו ש"ח חמורת שלמה אה"ע ס"י מה, ותשובה רע"א שם ס"י ג, ושם פתיחה אחרת בארכות של רע"א, לגבנון בעל חמורת שלמה וצ"ל לנודל רום ערבי.

ב. ו"ל: בעבורא דקרוין דטהורית היה הכהש בעורת הקירושן של הערים, דלשנא רהער האחר היה שקורמה נתינה לאומרה. ואלו העד השוי העיר שהאמירה קרמה לנניה. ועל זה כתוב מהרי"ט: נראה שאפשר להתרץ דבריו ולומר שהאמירה היתה בין נתינתו לניטלה שערין היו שניהם אדורקים בו, רעד שלא סילק יהו לא מקרי נתינה וכו'. ראה להלן ברכבי רע"א שהביאו.

Wet Lichenous
Glossy Shiny Wet

Call #9 C. Logarithms 410.14 8604

۸۵

NLL! UNKDT.

! **NULL** , 61
एक विद्युतीय अंकों का समूह।

טורה, מ"מ י"ל דוחוק לדורומו רלהצון דכי קרייך לי' **ונגינה**
ט קנטטה וכ"י מונגן זא מנטן ל"ה מאכטליך הוועו **מנגנו**,
זוה פול' צמבל דלאן מהויביס נונג זו קרייך, מאכט"כ
געלהט כפיס דלאן מעילון הוועו לה' זז זה מעד נסינט קרווק
יחסילו זו, כי' מעד האהו מהויב בז'ה, וכ"י מונגן זא מנטנו
מאכטליך הוועו מלואה סטומפלט טליין, וככ"ג נס הוי יודס
דלאן ערנו דאלען לאכטלו ממואה מס'ט האהו מהויב, וכזה
יש לי נמי לאקסום לדנאי טס **תקאכ'ל** טארטיפיס טל מס
זאכטליך לטורה לאכ' נהייז זומללי צפם, דיא'ל זוחוק
לקראתו לודקה פול' דומסר זאלן מונגן ממען זוס מלה,
מעל' **מאנציגות** כפיס יודס נס הוי ערן ערנו רעטלס
לאכטלו מ'ע, ופוד זה טליתס נלך' לטימר זומננ דלאן
האכט דרי סרג'ילין לאכלל כמה זהוין בליטזויי צפה זעל
מצמפע זוטריה לאו דסוא כתיעוק טאנכה זאמנוואר נטומת
טראכ'ל טאוכול בכ' (ו'ז סי' קי"ט) דחאוד לנערליך דלאן
מצמפע גאנציגי כבל' לכל', וכען מה דמאנואר כמה פטמייס
צע'ס דכל פוי דלאן מצמפע זא זאיסטלן אין נפסל, וכ'ל'
כחוטה זאיין ליאן (ח' ז סי' כ'ג') פליין שראנס נטז'יס
לאס חילל צבם כהירקי הי כתווייק שאכטה, ונס **בז'ו'ט**
חווע, כעט' כהכ דליון דטכט ענירליך זאנא נטפש לו כיטטל
וימיטטך רק זונגע, מכל סלין טעמי י'ל טפקווארס ה'אל
זאניגינו פלניג'יס זא ערן לאכטליך הפלרוד לארכטקס גאנמי
ויזוין זאחלס **לעיכ'ג'** ווילס זאחל כיפס ערן ינוקט
זאנוקה ואולו, ייטמו ערן לאס ניכרליך כהינס זאנומפיס
בנטוט זמקן ולטימיג דרייכיס:

ל אַנְגָּמִי לְכַתֵּחַ מֵד מַתָּה מַפִּי סַכְּבָּר קְדוֹמָא הַלְּמָלִיטָס,
וְקָמָעַ קְמָלָד דְּמָטוֹן לִידֵי הַלְּבָצָבָנוּ רַהֲלָן, וְכֶבֶנְיָמָעַ פְּהָרָל
כָּל כַּעַמְקָדָה כָּל מַכְנָה כָּל:

וְגַגְיָי יוֹלָן מַלְתִּי יְהִוָּדָה זְגַבְּזָה וְכֶבֶרְלָתָה קְמָלִיס נַמְפָרָן
כָּל דִּידְיִקְסָ גְּנוּמִיס כְּנַפְתָּה יְהִוָּדָה קְמָרְלָכוּ גְּנַבְּלָתָה

סימן יג

כ"ה יומן ז"ה כ"ח שבעת תרפס"ט פיננסק

שלום וברכה לכבוד יידידי הרב וכור
טההורד יעקב זאלצמאן שליטא רב
בדעכבראוין

ע"ד באלמו ה' חס האפ"ר נחלוק בתי כנסת נגניות נקודות ציון צו ע"נ י' קדושים בטומדים ברכיבים וקטנות והן עולות לכהמיה הצלות צו לאפ"ר זלקי נכוויס ולחלק ניכ"ג מלהקה נגד זה ומלהקה נגד צאן, וזה שולחה הלהם מטהpled לטמי רחמס, ג) בטומם נידי מוגנות כטהpled מחד חוץ חוץ רווה נחלקה חס האפ"ר לכופוס צ"ז, ב) ה"פ"י חס צו ניכ"ב ג) טמי העדרדים רווי נחלקה חס רכלחים פטריות כן מפני קידושה פטמות ס"ה יטולס נכוויס זבוק צובאו בזחן ר' הטמי מרוואה כבננט לטלט הלחוד נכוויס טל נחלקה כטהpled נ"ד הטמי מרוואה פטריות ס"ה יטולס נכוויס, זבוק בית כנסת כטהpled חלון צו דין מלוקה כו מ"ט ננדדים ר' ט' בטוחפן וכטהpled חלון צו דין זין לאוקה וויל' דזון כופון נחלוק, כן הטעס לדיזון יידין נ"מ כלה נטהויל ננדדים, וטעס דיזינק ר'יך בעכלהה נחלוק נכל תמי' וחיר לח מלוק, וכלה מיiri טעם מלהני טפיר נדרו הכהנה וזה מוש שולחים ליכנס בעכלהה זבוק בית כנסת ודיעיניק חס ר'הו או נטהמלוק נכל תמי', לטמיין זה וויל' טהויל זין לאוקה, דכללה כוון טהויל זין נחלוק כל טהוילו מוחלך לפי הבוטפן יונש נכ"ל חלק כה טעם כל קרווי טל מהלך הכל חס ר'הו אבד טס נכלני מל' מהלך

פְּרִיאוֹת כְּפִיסָה מִכְןָה רַעֲמָה כַּחֲלֵל וְאֶל מִמְּחָה וּמִלְמָרָה
סְטוּפֵל דְּרָכָה כְּדִיוֹת זֶה, אַלְוִין קוֹיְכָל הַכְּרָכָה תָּלוּ כְּכָסִים
הַלְּגָל נְכָבְּשָׁה תָּהִלָּמָר וְזָמוּן טָמֵי טַי' וְאֶלְוִין הַכְּרָכָה סְכָגִיס
טָפִיסָם מְלָוָה שְׂגָגָנוּ כְּה וְזָקָה בְּגַרְמָמוֹן מְבָךְ הַתְּשָׁרָלָל
לְמַהְפָּאָן מְכַלָּל, וְיוֹתֵר מְזָה לְיִיחָד בְּגַרְוּלָמָי גְּגִיטָין (פְּסַט)
חַלְלָל פְּלָל הַלְמָר מְלָחָה פְּלָוִי מְגָנָלָה מְלָיוֹת וְטוּקָדָם
וְאֶוּן מְכָרְכָנוּ הַמֶּר כְּקָבְּשָׁה וְמי מְכָרְכָה כְּלָסָל גַּם אַנְיָה
מְכָרְכָה שָׁמָלָה וְצָמוֹן שָׁמָיָה כְּוֹ פְּעָקָד:
וּבְגַגְעָה לְפִידָן הַס רַבְּחָוִים לְגַיְיכָם לִיטָח כְּפִיסָה לְמַחְלָלָי
שְׁבָטָם וּגְנַבְלָטָם נְהִירָיְלָי זְדָרָיְלָי, נְכָה כְּבָטָס לְגַלְלָי
מְלִינוֹ כְּלָל שְׁמִירָות סְמֻונָתָן נְסִילָה כְּפִיסָה, כְּכָן שְׁלָגָן
הַט כְּפִיסָה (נְכָלָות דְּלָבָב) וּמְוֹרָל נְמִינָן (מְנִיחָה דִּילָטָה)
וְכָה לְכָלִיל נְרַמְּכָבָס וְעַזְוָעָט (הַוְיָה סִי' קְרִיכָה) וּנְרַמְּמָה
שָׁס כְּמָכָן לְהִדְיוֹג וְדָחָלָי מְבָרָוָתָה לְחַיָּס מְנוּעָנָה, וּמְדָמָס
מְכָמָמָה שָׁלָן שָׁום מְכִירָה זְוָלָה הַלְוָה הַכְּפָמִים מְנוּעָנָה וְהַלְוָיָה
טְבִיעָיוֹת כְּחַמְרוֹתָם בְּיוּמָה כְּמוֹ חִילָל שְׁכָה וּמְפָרוֹת, וּמְחַלְעוֹנִים
כְּפָנוֹ לְהִדְיוֹג דְּגַנְעָם מְנוּעָם וְעַיְן נְמַבָּבָס, וְהַמְּמָס מְלָל
מְחַלְלָה שָׁכָה נְהַמֵּת לְדִין בִּיהּוֹר לְמָה הָלֵן מְנוּעָם כִּיּוֹן דְּמוּמָל
לְכָסָה הָלֵף מְפָזָז וְאַלְכָ לְמָה מְדִיקָה כְּתוּ מְמוּמָל לְטוֹזָג
דְּמוּמָנִין מְמָנוֹ כְּיָה, וְזָהוּ נְבָלָתָה סְמִיחָיְלִין כְּזָה נְמָנוּעָן
מְסָס כְּבָסָס דְּסִכְרִי דְּגַרְעָם מְעוֹדָר טְבוֹס, וְעַיְן נְבָזָה
הָכָבָב (סִי' לְהִי) שְׁאַלְעָשָׁט מִזְיָה חַלְלָה וְלָסִישָׁן וְהַלְוָיָה
דְּמוּמָר לְסִכְמָלָן עַס פְּנַכְרִיעִיסָה כְּיָה סִיעָוָן פְּנַכְרִירָן לְמַרְקִים
וְנִיחְוֹד כְּמַחְלָל שְׁכָה כְּמַלְסָטוֹ שְׁטוֹוָה כְּטוֹזָג נְמָנוּ
וְלִיךְ יְמִין תְּפִילָה לְקַרְוָת בְּטוֹרָה גְּלִיכָוָר וְאֶלְגָל הָלֵן נְלִיכָוָל
הַסָּס וְכָבָוי מְהֹורָה דְּרָמָה גְּדוֹלָה מְזָה וְכָל קְטוּמָה וְגַמְלָה סָס
צְהָוָה מְקָסָס וּפְרָקָן וְאֶלְוִין מְוֹתָה כְּוֹ וְאֶלְסָן וְוָהָמָרָה נְכָבָה
טַל מְקֹתָה אֶקְטָס קְנִילָס נְהֹתָה מִן סְמִקָּס כְּהֹוָה כְּלָל יְסָטוֹ
כְּמוֹנוֹס מְלִיסָס חַכּוֹן דְּרָכָה טָוָג מְכַלָּל, נְכָזָי יְטָלְזָד
קְלָת הַלְּקָל מְפָנֵי כְּמָה טְמָמִיס, חַדְלָה דְּלִיפְלָזָן מְחַלָּל שְׁכָה
גְּמָול דְּלָמִיעָה כְּזָוִי דְּמוּמָל לְכָבָב, לְמָבָב גְּנוּסָס מְגִידָס
דְּעַמְיָה דְּסִוְיכָה קִיְינָה הָלֵן לוּ נְהָמָסָט לְכָל הַיּוֹסְרוֹן וְלִיכָ

ԽԱՅԱ ԵՎ ՏՐՈՒ ԼԵՂԱ ԼՀԾԻ ՃՐ ԳԻ ԱՎԱ ԱՄ ՄԵԼԻ
ՄԵԼԻ ԽՍԼԵՐ ԵՐԵՎ ԳՈՅԻ ԲԳ ԱՎԱ ԱՄՆ ԼԵՇԻ ԼԿ ԵՎ
ԱՎԱ ԱԼԵՎ ԱՎԱ Մ ԽԼ ԳԻ ԼԿԱ ԳԵԼԱ ԵՐԱ ԼԿՆ
ԵՐԱ ԱՎԱ ԹԱԿԱ ԵՐԵՎ ՋԱԼ ԱԳ ՄԱ ԱՎ ԿԱՅ
ԱԼ ԹԱԿԱ ԵՎ ԽԵԳՈ ԳՈՅ ԱՎՈ ԲՏԸ ՔԵՄ ԱԿԱ
ԼԿԱ ՄԵԼԻ ԳԽ ԱՌԱ ԱՎ ԼԿ ԼԵՎ ԱԼ ՄԵԼԻ ԸԼ ԼԿԱ
ԽԼ ԵՐԵՎ ԱՎ ԱՎԱ ԱԳ ՄԱ ԱՎ ԽԱ ԱՄՆԱ ԼԿԱ ԽԼ
ԽԼ ԵՎ ԼԱ ԱՎ ԵՐԱ ԱՄՆԱ ԱԳ ԼԿ ԱԼ ՄԵԼԻ ԸԼ
ԱՎ ԼԿԱ ԳՈՅԻ ԸԼ ԱՄՆ ԱՎԸ ԵՎ ԱՎ

ՏԵՐԱՍ ԱՎԱՀ ԱԼԵԼԱ ԳՐԱՀԱ ԹԵՐԱ ԿՇ Օ՞Կ ԽԵԳ
ԹԵՐԱ ԼՇ ԱԼԵԼԱ ԵՐԵ ԹԱՎՀՈ ԵՎ ԾԵԼԱ ԹԵՐ
ԼՇԽՈ ԽԵՌ ԽՈՅԸ ԱԼՄ ԼՇԽՈ ԽԵՌ ԱՎԱՀՈ
ԹԵՐՀՆ ՄԵՎՄԱԿ ԹԵՐՆ ՇԵՋ ԹԵՐ ԹԵՐ

ՏԵՂ Խ.Լ ԼԱԿ. ՇԱՌ
ՀԱՎԱՐ, ԹԵՍԱՐ, ԽԵՐԾ և ՅԱ ՄԱԼԳԸ ԲԳԱ ԼՎԸ ԹԱԿ
ԱՐՏԱՆ ԵԼ ՁԽՆ.Օ ԱՐԵ, ԱՄԾ ՀԱՎԱՐ.Օ ԽՄ ՎԱԼԵԼՆ ԱՄԱ
ՄԱՆ, ԵՐԵՄ ԱԿԱՆ ԱԼ (Օ. ՏԵ.Լ) ՀԽՈԼ ՀԱՄԱՆ ԱԼ
ԱՐԱ ԳԵԳ ՄԱԼՆ ԵԼԿ ՄԱԼՆ ԵԼ ԱՄԱՆ ԿԱՏ-Ա
ՄԻՋ ԵԼ ՄԱՆԿ ԲԱԳ ԹԵ՛ ԵՎԱԿՈ.Ն ԱՐԵ, ԱՄԱՆ
ՇԱՌ ԱԿ, ՇԱՌԱ Է... ՄԱԼՆ Ա, ԻՎԵ ՀԽՈԼ ՀԱՄԱՆ ԱԼ
ԳՈԼԱ ՇԱԼԱ, ԱԼԵ ԱՐԵ, ՇԱՌ ԱՄԱՆ ՔՎԵԼԵՆ ՇԱ

காட்டு முதல் காலை
கால சீ

ԱՂՋԱՋԻՑ (ՀԱՅ ԱՆ. ՃԱԴ)՝ ԽՐԱ ՀԵՎՈՒ

ՆԼ ԳԵՂԱՋ ԸԼԼ ԽԱԼ ՀԱՄԱՐ ԿԱՅԻՆ ԽԱԾ
ԱԿԱ ԽԵԼ ԿԵՐԱ:

ԱՆ Օ՛ ԼՈՒՄ ՏԸՆ ԽԱԼ (ԱՆ ԱՆ ԷԱ) ՄԱՔ ՄԵՐ ԳԵ ԵԼ
ԵԼ ՕԾՈՅ ՀԱՄԵԴ ԼՈՒ ՕՐ ՃԱՇ - ՃԵՇ ԽԵՇ ՏԸՆ ԵՐԱ

ԿԱՎԵՆ ՀԿ ԳԵՂԱՋ:

ՄԱՄԱՅ ԸՆԸ ԸՆԸ ԵԼԸ ԳԵՂԱՋ ԱՋԼՈ ԳԵՂ Մ ՄԱԽ ԼԱՂՆ ԱՆ
ՕՐ ԲԱՄ) ԼՈՒՄ ՀԱՄ ՄԱՄԱՅ ԳՆԼ ԸՆԸ ՏԱՄ ՄԱՐԱԾ
ՄԱՄԱՅ Հ ՀԿ ՄԱ ԼԸԼ ԼԸԼ ԵԽ ԿԱՎԵՆ (ՇԵՄ ԽԵՇ ԱՆ
ԳՄԱՄ Ա ԳՈԼՍ ՄԱՄԱՅ ԱՄ ԿԵՐ ԵՐԱ ԵՐԱ ԵՐԱ

ԵՇ Ա

աւզգու մեւ բարչու լիւլան լլլլլ և աւզգ
մասցցու սպան մեւ թեթև գում սկը լիւլ
ա զու և խել ար ալ ձիւ զայլ սկ և ըստ
լւսու գլւ ալ մելլո սպան մեւ քառ շնուր ոչ չն
մելուր չն լրեն ալ խլլ ըստ խւ մելուր ցանը
խ.լ զլլ աւզգ մեւ ցցլուք հց զելմէ. մանց
մեւ ցլուք ալ ամ պատ ալ չւ լելը զայլ սկ
լաց.ան ցան լւու (ա. դ.ա) լուր զայց
ստու լ.ս.ս ս.ս երալ զայց մեւ ցլուք լ.ս.ս
ցւու. բայ սին բայց բայլ հաց... առ ցւու խ.ո.ն
ցւու առ առ առ առ ո պատ առ ցւու առ սկ
լուր ցւու (լ. լ.) խոլ լուր ցան.ս սկ.ս
եր զելլու ցցու չն առ առ առ ցան.ս լուր
ցւու առ առ աւզգ մեւս չն ցոլլ լ.ս.ս
մր հալունց ցւու լուր ցւու առ սկ առ
ցու առ պատ լ.ս.ս սկ լուր առ սկ առ

הו"ש בקראים להחשייב ינמ' יי"ז אינו מפני חילול מועד רשותה לשכנת בלבד אלא מפני שכפרו גם בעקיין הדת שמולין ולא פורעין ואין להם דיני גיטין וקדושין שעי"ז בכניהם ממזדים. ובזה רוב הפוושים שבזמננו לא פצצו. ולכןן לענ"ד המכחד להחשייב נגיעה יין של הפוושים הללו לסתם יים תבואה עליו ברכיה. אכן גם למקילים יש להם על מה שישמכרו²⁵ אם לא שמדובר לנו שיודע דיני שבת ומעין פניו לחלו בפני עשרה מישראל יחד שזה ראי במשפט ובmor גניעים יינו אסורים. במלgne"ר

הקטן יעקב.

שבת נחשב כמומר בלבד מפני שהוכופר בשבת כופר בברכיהה ובכורוא זהה מודה עיי' חפילה וקידוש ומה גם בברכיהם אשר קמו תחתיתין אשר לא ידעו ולא שמעו רני' שכבה שודמי' ממש לזרוקן ולא נחשבו כמומרים עפ' עיי' שמחלילן שכבה מפני שמעשה האותיתין בידיהם והם בחניון נשובה לבן עוכדי וכוכבים מכובאות (ס"י שפ"ה) וככל'כ' גם המביט' (ס"י ל"ז) ואפשר נמי דזרוקן שלא הורגלו בתוך ישראל ולא ידעו לעיקרי הדת ואין מעידין פניהם נגד חכם הדור לא לחשי מזידין וכרי' ע"ש. והרבכה מפשעי הדור דומין להם וודיף מהם שמה שמחמד

סימן כד

תשובה על זה השיב אמר"ז נ"ו בגיטין (דף יג ע"א) אמרין לנו מה לאיש פלוני ומתי יתנו לאחר מיתה ומוקים רב בגמ' והוא שצבורין ומונחין בקון זווית פירך במאי עסקין אי בבריא כי צבורין מאי היי (פרש"ז) הוא יכול לחזור עד שימשוך וירשו נמי יכול למשהו אליבא רמאן ולית לי מצאה לךים דברי המת ואלא בש"מ מאי איריא צבורין כי אין צבורין נמי הא דברי שם בכתובין וכמסורותין רמי. ומוקי ר"ז בבריא וכענין צבורין בצבורין קני כל היבר דאיתא ובכ פפא מוקי בש"מ ובענין נבוכורין דאי לאיה חישין למנה קבור ע"ש. הנה לפ"ז דברי יש"ש הדירוש לא יכול לחזור רק אליברי ודמ"יד ולית לי מצאה לךים דברי המת א"כ לפי מה ופסק בגמ' בכתובות (ס"ט) כר"ם דעת החותם א"כ לדידן אין היושר יכול לחזור. אכן דעת החותם אינה כן דהקסו שם מאי פריך כי צבורין מאי היי למא דעתמא דעתגנתן משום שצאתם לקלים ר"ה ותירצטו רלא רצה לאוקמי מתניתן

שְׁאֵלָה בירא שעשה שטר צואה בערכאות וצוה והותם
בעדים שלוני יקבל זה ופלוני זה וכלל א'
מיורשו ג'כ' צוה מה שיקבל מירושתו ומינה אפטרופסים
(SKUORIN KORATARTUN) שלאחר מותו יRDD הם למחלו
ולעוזבונו ומסרו לכל א' וא' מה שצוה ליתן לו והירושים
לא ערדו נגד צוואתו ואין יידע אם מפני שמכסיים
ומוחלים לכל א' הפק מה שיקבל או אם מפני שמתיאשים
שיוריעים שהשטר אשר הוקם בערכאות כפי מההג המודינה
אין מעיל ערעור נגדו. והנה האפטרופסים עשו כפי אשר
יצטו. אבל להיראים נולד הספק אם יוכל מה שהזקצז
ליהם אחר שע"פ דין תודה אין כאן קניין גמור שיקנו
ורם מילא בא הכל לרשות היורשים ואני ידועים אם ימחלו
הירושים והירושים אין לפניו לשאל את פיהם ולכן
שאלו אם יש חשש עבירה כזו בקבלתם מה שנכתב להם
מצד האפטרופסים או לא.

הזהב והמטבעים כלים כאלה אשר מוכיחו לנו כי הרים אלה נסעו מארץ ישראל לאנגליה ומשם הגיעו לאנגליה. ואנו יכולים לומר כי הרים אלה הגיעו לאנגליה בימי קדומים, לא רק בימי קדומים אחדים, כי אם בימי קדומים רבים. וזהו שמיינטן אמר כי הרים אלה הגיעו לאנגליה לפני כ-2,000 שנים. והוא אמר כי הרים אלה הגיעו לאנגליה מארץ ישראל, לא מארץ ישראל בלבד, אלא מארץ ישראל ומן כל הארץ היהודית. והוא אמר כי הרים אלה הגיעו לאנגליה לפני כ-2,000 שנים, והוא אמר כי הרים אלה הגיעו לאנגליה מארץ ישראל ומן כל הארץ היהודית. והוא אמר כי הרים אלה הגיעו לאנגליה לפני כ-2,000 שנים, והוא אמר כי הרים אלה הגיעו לאנגליה מארץ ישראל ומן כל הארץ היהודית.

על מעמדו של محلל שבת יערין בשו"ת מצפה אריה לגאכ"ד לבב' חב' או"ח סי' ל"ז. בית רוד לדוד לויירס סי' ק"ז אות ט"ז, וכורין יהודה (גרונולד) סי' ה' ז, ואוק שבסמ"כ לא היה פסק רבנו למעשה לפיד בבו הגROL וצ"ל. רואים אנו כי ענקי הדרותון סמכו על פסק זה, כגון המהרש"ם ח"א סי' ק"כ"א, ומрон האחיהו צ'ר' סי' כ"ה, ומובה במלמד להעיל (لتוגדר"ץ הופמן חי"ב י"ד סי' נ"ב) מה ששמע מחנותו של רבנו והוא הרוב מ"ה משולש ולמן הכהן זיל שראה בשווית שואל ומשיב (או שמע מפי מחברו) שהזמננו אנטש מאעריק (בדברים אלו נזכרו לפני כמה שנים י"א) המכחללים שבת הם כתינוק נשכח לבין הנרכirs ואין נודען כמורדים לכל התורה וכן אפשר שבקצת עיריות אשכנז שככלם ממעט מחללי שבת הם, היזן כן עניין שם איד"ב סי' ג"ב.

ובמגנון דומה כתוב הגאון מבעל הרץ בשו"ת רב פעילים ח"ג אורת סוף ס"י י"ב) לאחר שסבמא את דבריו כיוון שאכבר לא אמר מילתא יש לסתור עליי בחילול שבת דרבנן.

אפשר
ושום
יא"כ
מה
הרין
דධוי
יסור
וכ"כ
חולל
הדין
ידאל
שתחה
לא
בهم
ח"כ

140

20

ԱՅՆ ՇԱԿԱՆ ԽՈՎ ԱՅՆ ԱՅՆ ԵՎ ԱՅՆ ԱՅՆ ԱՅՆ
ԼԱՅՎԻ ՄԿ ԱՅՆ ԼՈՐԴ՝ ԽՈՎ ԱՅՆ ԵՎ ԱՅՆ ԿՈՎ,
ԼՈՎԻ ԱՅՆ ԱԼԵՅ ԿԽ ՄԿ ԱՅՆ ԱՅՆ ԵՎ ԱՅՆ ԱՅՆ
ԱԽԱԼԱԿԻՆ՝ ԽՈՎԱՆ՝ ԽՈՎ ԼԿ ԿՈՎ ԼՈՎԵԼ Խ. ԵՎ
ԼԿ ՍԻ ԲՈՎ ԼՈՎԻ՝ ՄԿ ԽՈՎ ԵՎ ԱՅՆ ԲՈՎ
ՋՈՎ ԼՈՎ ԹԽՆ ԽՈՎ ԱԼԵՅ ԼՈՎԵԼ ԿՈՎ. ԱՅՆ
ԱՅ ԱՄԱԿ ԿԻՒ ԳՈՎԻ ԵՎՆ ԵՎՆ ՀՈՎ ԽՈՎ ԱՅՆ
ԵՎՆ Խ ՄՈՎԱՆ ՄԿ ԵՎՆ ԼՈՎ ԿՈՎԵԼՆ. ԱՅՆ ԱՅՆ
ԱՄԱ ԵՎԳՈՎ ԲՈՎ՝ ԼՈՎ ԱՄԱԿ ՄԵԼԵԴՆ ԵՎ, ՏՈ
ԱՅՆ ԼԽԱԼԱԿ ԵՎԳՈՎ ԲՈՎ ԵՎՆ ԵՎՆ ԿՈՎ ԼԵՅՆ
ԿԽ ԿԱՄ ԱԼ ՏՕ ԼՈՎ ԿՈՎ ԱԼ՝ ԼԿԱ ԼՈՎ
ԸՆԸՆ ՏՈՎ ԼՈՎ ԼՈՎ ԼՈՎ ԱԼ ԱՄԱԿ ԱՅՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

414

actas

XULU

45

۲۷

ס"כ), כי לענן חומר א"א אבל לענן יבמה לשוק שצרכו האחוריונים רמהני ורובה מהני גם ס"ס וכ"כ באור שמה פ"ג מה' גירושין, כמו שהובא בסימנים הקודמים.

אולם עדין יש לפול הגט מצד מה שחתמו על הגט עדים פסולים דהוי מזוייף מזווכו כمبرור בבעמ' ורמב"ם פ"א מה' גירושין ושו"ע אה"ע סי' קיל'. אלא שזה אינו אלא מדבריהם דגורי' דלמא את למסיך על עיריה חתימה גרידא בלבד עידי מסירה ועי' בגיטין ד' בתודעה מורה, ואם ניסת לא תצא כمبرור בנה"מ בסלוי. ומ"מ לענן חיליצה בכל הני אדם ניסת לא תצא כבודאיadam מות צריכה חיליצה ועי' בשווית פר' יצחק סמ"ד שנסתפק בוה, ובאיזהו סכ"ח וסכ"ט הוכחה שצריכה חיליצה. זה לא כבר הבאת ראי' לוה מגיטין ע"ח ע"ב hei עבדא הци ואוצרה חיליצה ע"ג דהוא רק מטעם גוריה ופסול מדרבן ואם ניסת לא תצא — ובפרט לשוי' העורך דהגמ' אידי' שם בקנין חזר — ואפ"ה אוצרה חיליצה.

מ"מ נראה להקל בה ע"פ המברואר ביבמות ל"ו בעמלה ונתקשרה דאם אשת כהן היה אינה חולצת דסמכ' על יהוד נגיד רבים ממשם דמראורייתא. רוב ולחות בני קיימא, והיע' כין דמה"ת היה גט מעלי'ו. ורק מדרבן החמיר בויה ולגבי' דרבנן ייל' דסמכ' ע"ד הסמ"ע והב"ח דגט באיסור דאוריתא אינו נפסל כי' שא"י שנפל עייז, וכן ע"ד האומרים דכל ולא ממשע לו אינו נפסל אפי' מדרבן, ע"ד האומרים דכפსולי' דרבנן בעי' הכרזה בכל גווני אפי' לעין עדות במילתה דआיסורא ואפ' היל' דפסול מדרבן מחתמת עכידה שהיא מהיה, ועי' בקבוק עיגון יש להקל. — ואם באמת לא נתברר שהמחזק החנות הפתוחה בשכת עושה מלאה דאוריתא שאלוי' יש ע"ז פועלם וממוןיהם מיהדים איכ' אין זה אלא מדרבן ושיר' כהה בודאי סברת הסמ"ע ממשיכ' הנתקות. — ומה שפקפק חתנו הרוב שי' דבמחלל שבת בפרהסיא גם בדרבן הד' מומר לשוי' הפמ"ג ודעמי' וליה אחיך במצות ול"ש בוה' ד' הסמ"ע כין דאין הפסול מטעם רשות אלא ממשם דאנט' אחוי, ז"א בניד' כמו שהבאתי מת' בנץ' צין סכ"ג דמחללי' שבת כללה אינם מומרים. — והנני נמנה, ביחור עם יידענו הגאנדי' קאונוגא שליט'א, להתייר אשה זו לשוק; והוואה זו היא רק ב"יד ולא לדין ברוך כלל על מחללי' שבת בפרהסיא, אפילו באיסור דרבנן.

אולם מה שיש לעד בוה כין דהרגלו בך ורוכם כולם כן לא משמע להו אישור פתיחת חניות בשבת והוי קשור ומתריך, וכיוצא בוה בשווית בין צין סי' כ"ג לפושעי ישראל שבמננו לא יידענו מה אידין בהו אחריו שכעריה פשתה הבהיר לרוב עד שברכוב חלול שבת נעשה כהיתר אם לא יש להם דין אין אומר מותר שך קרוב למוציא הוא ויש בהם שמחפחים חפלת שבת ומקדשים קדושים היום ואח"כ מחללים שבת במלאות דאויריתא ודרכנן וכרי' ומה גם בכניהם אשר קמו תחתיהם אשר לא ידעו ולא שמעו דיני שבת שדורמן ממש לצדקין וכו' והם תנוקות שנשכו לבני העכו"ם ע"כ, (והביא ג"כ ד' המבירות בת' סל"ז שמקורו להקשר לעורות בכח'ן ווק בעזוקין כ' ולייא למיור מותר והוא רק קרוב למיד. הרי שון שיש להם דין אין אומר מותר והוא ר' מזיד. אלא שהמשל'ם פ"ד מה' מלה ולוה היבא דבריהם דנהי דלא ממשע להו ולהכי אינו פסול מודאורייתא, מדרבן מיהה פסול, וגם מצד הדין בפסול דרבנן דבעי הכרזה מסתפק שם המל"ם דאורי הינו ודוקא בפסול מחתמת עבריה דרבנן אבל בפסול מדרבן מחתמת עבריה דאוריתא ליב הכרזה והביא כן בשם מהרי'ט. ועוד היבא דר'יא דלענן מילאה דאיסורא ליב הכרזה עפ"ש הנמק"ר דהא דבעי הכרזה תקנת חכמים הוא משום פסידא דלקחות ול"ש באיסורין. — ומ"מ נראה דאפי' נימא בפסול מדרבן הא יש כאן גם עדים כשרים שהיו בשעת מסירה, הינו המסדר והטופר, והלא יש פוסקים דעת' ע"ז עדות הפסולים מדרבן לא נחבטה עדות הכהרים כמו שהובא בתשוכות בית יוסף ואע"פ שהתומים כתוב שלא נמצא בתקשי בית יוסף אבל היכי איתא שם ברכבי השואל. ע"י בס' אמר' בינהחו'ם שהביא שווית הר"י בן הר"ש דאפי' נמצא א' מהן קרוב או פסול בפסול דרבנן עדות בטללה. אבל ריכים חולקים ע"ז ועכ"פ הויל' ספיקא דידנא, יש לנזר בוה דהרי ספק ספיקא, ספק שם אין מחבטל עדות הכהרים ע"י פסולי עדות דרבנן ואח"ל דמתבטל הא לשוי' התוט' והר"ש בעי' הגודה בבלא הגודה אין עדות הכהרים בטללה. ואעיג' דמחרין בא"א בס"ס מחתמת חזקה איסור א"א אבל בספיקא דידנא הא לא מוקמין חזקה. וגם אם נחמיר בחומר א"א דלא מהני ס"ס אפי' בלא חזקה כמו שמצוד השאג"א גם לענן קדושין בהא דמקדי' והדר מסכלי' מכין דלא מהני רוכא כמו מים שאין להם סוף (הובא בבית אפרים אה"ע

אליה

ו

א

ה שלוחן עורך סכירה ליה בחזקה מותר, ושם על מה שכתב בריש הסימן דשלא בראשות מותר, ומכל מקום לא הוה ליה לשולחן עורך לסתום וכן מגן אברם וועלת שבת הבינו דשלוחן עורך אסור גם בחזקה גם אפלו ברצון נראה לי דמייקרי חזקה דוגמת כופין אותו עד שיאמר רוצה אני וצריך לוモר דסבירא ליה דחיל המלך כברשות דמי רדינה דמלוכותא דיאנה. כתוב מגן אברם דברשכ"א משמע דחיל המלך שוה לשאר אדם וצריך עיון, עד כאן, ולענין דעתינו דשלא בראשות דקאמו הרשב"א גבי חיל המלך ודמותו ההינו שהalloc מעצמן בל רשות המלך:

סימן שפה

סעיף א

א שאין מודרים וכו'. ברמ"ם כתוב כן כללו של דבר כל מי שאינו מודה וכו', וכותב המגיד זו להוציא רשיים ובמוכר פרק בכל מעריבין ע"ב, וצריך עין דבר ל"א קאמר מאן איינו מודה כותאי, מיהו בפירוש המשנה לרמ"ם פרק הדר מצאתי פושע ישראל שאן מחלל שבת בפרהסיא ולא עבד בשבות אלילים מבטל רשותו ואיינו מערב, עד כאן, וצריך עיון:

ב [לבוש] והקראים שבגינו וכו'. כן כתוב בית יוסף אבל ריא"ז בשלטי גיבורים פרק הדר דאם עוכרים בפרהסיא אAMILI דרבנן דין כחותי:

סעיף ג

בעינעה וכו'. בש"ס דף ס"ט מבואר דאף שעושה בפרהסיא לפניו כל אדם ורק שמכסה עצמו לפני הנשיה בעינעה קרין ליה כן כתוב תורה חיים:

סעיף ד

ד פתח קטן. ארבעה על ארבעה (רשכ"א):

סימן שפו

סעיף א

א באoir החזר וכו'. ואם אין שם צריך ליתנו בבית:

סעיף ב

ב אינו מועל וכו'. אלא צריך לערכ בכל מקום ומקום: ג ואין להם דרישות וכו'. פירוש אף אחר כופין אותו לעבור מכל מקום הואל שיש להם דרך אחר כופין אותו לעבור דרך שם כמו שכתבאר סימן ש"ב סעיף ו':

סעיף ג

ד שותפין וכו'. בעירובי חזרות צריך לומר דשותפין בפת ובשיתופי מבואות מיידי אפלו בשמן וכיווץ. והוא שיש בכל אחר, כתוב רם"א אפלו לזה בין זהה בשמן אין צריך להשתתף אם בכלי אחד, עד כאן, והלבוש שהמשמעות נראה לי דסבירא ליה כרמ"ם שהביא בית יוסף סימן ש"ז DAOOR וכן ראיית בעבודת הקדרש דף כ"ב זה לשונו, שככל שאין ואוין לערכ ביחור אינו חיבור אף שם בכלי אחד:

ב על הבית מיקרי
ואסרים זה על זה
גם שם שלושים
בעל הבית קבוע
אווהים אסרים
ש"ס זאנז מצאת
ים ברראב"ן הילך
שנין בחצר אחד
צר כמו כן בבית
ש שם בית גודלה
שם ישראל ולכל
ת שරון בכתבים
ר מאוחרן הבהיר
ו הבית החלוק
קרה אבל נתנו
חברה וחבורה,
אחד לכולן, עד
:

ור ושולחן עורך
ימן ש"ע:

ביאו בית יוסף,
תחכו בית יוסף
אם השאל או
ואם כן הכא
תים כלים שם
ז"ק ב' ויתהיישב
ז דועשין בבית
ז כמו בשאלת
זה רמ"ב"ן סימן
than להזר לאחד
ידייו וכו' אין
יו ומכל מקום
ז מותר ואפלו
ראשון מאיזה
י' ובין קר ובין

ל רק שככידו
יעיף ב':
ז אין מדורך
זה לי בלשון
ש בחזקה ויש
עד כאן, ורצה
יש לומר דגס:

רבה

ו

הלוות שבת סימן שפה

ה הכל מני וכו'. תמייני שהמשמעות מה שכתב בשולחן עורך אפילו ארבע וחמשה מני מאכל מצטרפן למזון שתי סעודות (לבושים יוס טום), ולענין דעתך דסבירא ליה לביש כראב"ד שהביא בית יוסף דדורא עירובי תחומרן מצטרפן וכן המגיד כתוב הרשב"א לא הכריע, יותר נראה לי שנחסר בדפוס וסימני הסעיפים מוכיחין שדילג מדי לו:

סעיף ה

ו בגודניות וכו'. ולא בדור אף שאפשר לטגןו לפי שאין משתתפין אלא בסעודה הרואה בשתתת זו (עכotta הקודש): ז בעודשים וכו'. אף דאיו בגمرا מכל מקום למדוד מחיטים וشعוריים חין ועתדים נמי אין דרכן לאכול חי והב"ח מוחק עדשים בחינות:

ח בחיתין וشعוריים חין וכו'. שאין דרכן של בריות לאוכלין חין או בפת או בדיסא או בקליות עבותה הקודש:

ט יש אומרים וכו'. וסבירא דראשונה כי כן פסקו עבותה הקודש ורבינו ירוחם. ויש מתירין וכו'. וכן פסק ורבינו ירוחם מעריבין בעוכלא שמינית ליטרא תבלין:

סעיף ו

ו יבשר חין וכו'. נראה לי דדורא מליח אבל חין بلا מליח אין רוכב בני אדם אוכלין אותו ואין סומcin עלייו וכן הדין בג מליח (עכotta הקודש וק' ק'ה), ועיין סימן ש"ח סעיף ל"א לב' וכו'. וצריך עין דבירושלמי פרק בכל מעריבין חשיב בשר מליח וגס חין דתגניתן היכלין אוכלין אותו כשהוא חי מפני שרעתן יפה:

יא [לבוש] הפת לקיןוח וכו'. אין לשונו של המגיד בשם הרשב"א קר זהה לשונו, נראה לי שהיין מבושל בקינוי סעדיה בא ולא לטבול בו ולפי שיעורא כדי שמאכין ממנו לקינוי שתי סעודות, עד כאן, ויש לומר דלא לטבול בו בשוד קאמר הרשב"א (מלחש יוס טום). ולא עין במקור בעבותה הקודש שם שפתח יין מבושל כדי לטבול פת של שתי סעודות ועל זה כתוב וידאה לי וכו' הרי דלא לטבול בו פת אמר:

יב [לבוש] יש אומרים וכו'. כן דעת רשב"א ותוס', אבל בשולחן עורך סתום כסברא ראשונה והוא דעת הריב"ף ורמב"ם והרא"ש והטור ולא ידעתי מי הכריח לבוש שהוא נגד השולחן עורך ורוב פוסקים (לבושים יוס טום). ולענין דעתך לא קשה מידי דהא תוס' ורשב"א פירשו דשייעור חומץ כדי לטבול בו שתי סעודות היינו ובעיטה ואם כן יש לווד גם הריב"ף ורמב"ם ושולחן עורך מודים זהה אלא שנקטו לשון הש"ס וכן פירש ריא"ז בשלטי גיבורים:

סעיף ז

יג בשני רימונים וכו'. אתרוג חד חמזה אגחים קב חמורים קב גורגרתמנה דבילה כשות מלא היד תודין זה בכל ריק ורמ"ם פרק א', ליטרא בכל מקום שתי ובעיטה

[Tenth Article]: (g) Case:
 Accordi case, evelina ergo etatis oadha: (1) ya qg zac cael adhi acel etasw aq qdias fesig etas aq celi ergo yndia qdias yqas aq etas adha: (2) aq yadhi etas aq yd laetis aq qg etas ec. ccc cec cec cec yda accu zedas aq etas (3) etas yda etas qdias cdc aq etas uci yda aq yda aq yda. Iya fayyad etas uci usi cial f: (4) etas zedas usi.

፭፻፲፭

41

ய യി രി പരസ്യ ല യാ യ ദൗ മിൽ അസ്സ്. ല നാ യ യാ
സ ചുവു ദാ ദാ കേരളാ ദാ, റ.ഡ റ.ഡ : (ഡ) അറോ യേര്
മിൽ റോ. : (ഉ) യേര യാരാ കി, “ ലാ എ.എ ഏ, എ.ഡ യേര്
ഇൻ എ.ഡ കേര യാ യാര്] : (ഈ) ചോ യും ഫരാരി
പദ മുഖം ഇനാ ലേര യേര് യേര വ.ഡ മാർക്ക കൊരാ കി.യു
എ.ഡ യാ യാ യാ കേര മുഖം മാർക്ക കൊരാ കി.ഡ വില്ഫ കേര, ആ
അരു പദിൽ കുറി ഏര് കേര കൊരാ കൊരാ കൊരാ കൊരാ
(ഈ) ലോറാ മ രി ലോറ റ.ഡ മി ബിഗ്രേഡ കേരക കൊരാ കൊരാ കൊരാ
ഡാഡ കൊരാ കൊര യേര്, ധ കുവു കൊരോ. കൊരാ യാ യാ
ഡാഡ കൊരു മാറാ ഏ.ഡ കൊര കൊരില കൊരാ കൊരാ കൊരാ
കൊര
(ഉ) മാസ്യക്കാരാ റ.ഡ ലിന ലുജീനായ കൊര
ഡാഡ കൊരാ കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര
കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര
(ഈ) എ.ഡ കൊര : (ഉ) ലൈ ഫില് ലൈ ഫില് കൊര കൊര
എ.ഡ കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര കൊര

ՇԱՏԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ
գա զի ւելով ըստ կա մ բակաց շատ քառ հրա սաւա զի
ա.ց ա.ց : (c) և սաւու և ա.ց ցանա սաւա պի, և ա
(d) քառ ։ Ես կամ անու թի և ան ու պահան պի, քառ

QARU CLILU

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

(4) **ՏԵՇԻ** • ԿԱՅ. ՏԱՐԱՎՈՐ ՁԵՒ ՀԱՅ ՀԱՅ ՀԱՅ ՀԱՅ Ա.Ա ԿԱՅԱՋ ԶՈ
ՏԱՐԱՎՈՐ ՁԵՒ ԲԵՐ. ԲԵՐ. ԲԵՐ. ԱՅ ԱՅ ԱՅ ԱՅ :

ଅଭିନ୍ବନ୍ଦ କାହାର କାହାର ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଲେଖିବ କୁଳ ଏବଂ କୁଳ

LCL 100 EML 1454

10000,0	000,0
1000	0,0
10000,0	000,0
1000	0,0
10000,0	000,0
1000	0,0
10000,0	000,0
1000	0,0

הלוּכוֹת שְׁבַת סִימָן שְׁפָה שְׁפָו

(ב) אינו מועיל בזין שאין מורה בעירוב : ב' יכוחו הרוי הגא בשאר עמים ואין לו חקנה אלא בשכירותו : ג' ישראל (ג) (ג) טופר לענודת אללים (ד) * או לחיל שבחות בפרהטיא . "ראפי" אינו מחללו אלא באיסור דרבנן (ה) הרוי הוא בע"א ואם אין טחillum (ו) אלא בצענעה אפי' מחללו באיסור דאורייתא הרוי הוא כישראל וטבל רשות : ד' ישראל (ו) שהטר ורו לו בתחים בשכונת ישראל (ז) שעירבו לכל השנה אם אין לו פתח אחר כל' והוא אוטר (ח) בכל שבת שחל לאחד שהטר (ט) אבל אם יש לו פתח אחר לשכונת האינו יהורי אפי' הרואו (ו) פחח קטן שלא היה רגיל בו טחילה (ו) רוחין אותו אצל פחח הפתוח לשכונת האינו יהורי ?

א מדרשי רמנ"ס
ב ס"ה וצנ"י
כ נרוייתו סכת ז'
ו כסילוט רב"ז סס

שפו דיני שיתוף בעירוב . ובו ט' סעיפים :

באר הימב ב מאיי פיניקין וא' אסרו חכמים לטלטל (א) מן החזרות לטביי (ב) והתרווע ע' שיתוף (ג) ישוגבין פת או רבר אחר מפני מאכל * מכל חזר ונוחנים אותו באחד מן החזרות ואנן דואים כאלו פתוח כל

(ג) מומר. ואלה חילל שנתה נחן ווימנו **לע' מקרי מומר עי' ניז' ס"י י"ה:** (ג) **שכמיהר.** כתן גנינה ורדיוں כללו ג' ס"י כ"ג ואלה שכר מן הגזoor

לעיג. הופיעו (ה) כילג' סכנות כפרהסיו. דעון זה שומר כמו עכו"ם שגדלה נוה מומר לכל החורה (ז) ודוקן כברוגיל בשון זה חילג' בכח חד וימנע כפרהסיו (ח) מיקרי מומר (ז) ויח' דטפלו נחמד וימנע מקרי מומר. ופרקיטם מカリ כבחולל בפני מערקה מיראלן (ח) זו טדעת ציתרפס ניעיכס. ודע כל' וזה כבאהו עוגל להיליכון (ט) הכל' להכטיט היפלו כבאל' טבריות וטכטילו כל' כפרהסיו דינו ענכוי'ס: (ה) הר' פה' בעכו'ס. ר' ל' לנענן וכח' שמי' מועל' שכ' ביטול רחות חל' דוקן עכירות. ולענן שחר' דכרים יס מן הלחדרויס טסוכדרן חל'ינו חט'ן במומ' ט'י חילג' בנק' גל'ימור דרכן וועין ני'יד סיינ' ז' כפ'ת וככית מהיר נסמן וזה ובספר גהון יעקב בסוגין: (ז) חל' נמנעה. והס מתניות נעצות וזה בפני הדר' נדול ט'י בטופה דכר' וזה בפני כמ' אונדים (ז) נס' וזה נגענה ייחב': (ז) טטרטו נכל' הנטה. ר' ל' ולח' מרירין (ז) דכ'ון סקוטר לח'ו'ה סכנות דמל' קודס האמיר הוחר' לכל' הנאג'ה דכל' סכת ואמת' מליח' בפני עמלה קיה' וככון' העמיר בעל' הלקו' בעירוב וחוספ' פליין' סכתות הדרות עד' סיטרכו' ממן': (ח) כבל' סכת טחל'. וול' האמ' בז'ים הנטה בפוא' מותר על' חוו'ו הנטה (ז) דכ'ון סקוטר מק'ת סכת הוחר' לכל' האנת: (ט) הכל' חס' ז' ו' וכו'. וו' מה'ל' (ז) נ' היה ז' וופחו' חמר האמ' פאי' ז' לעיל' סיינ' פ' (ז) פחת קפן. ועכ'פ' געינ' (ז) סייטה' כבו' ד'יט נעל ד'יט דכ'נותה מוה נ' לח'יך פחת' וכד'לע'ל' נס' סיינ' פ' (ז) דוחנן חוו'ו וכו'. דכ'ו'ן חוו'ו (ז) על' תד' סדום כד' ז'ל' ייחס'ר ערילן' וכד'לע'ן' נס' סיינ' פ' נ' לג'נו' ידרל'ן' וגס' דכ'נול'ין' כיו'ן סתנ'גרא'ן' ורג'ן' מס' הפק'ס' ניח' ז'יא' נכ'ו'ן' פתמה' נפי': (א) מן' קה'רות נמכי'. מפי' סאמני' (ז) מאכ' רחות מוצפת' כנד' החרות טיל'ו'ס מיהדים רק' גאנ'וי' חוו'ו המ'ר. וג'ו'ו ח'ו'ו מר'ה' לר'ה': (ב) וכתי'ו'ן' ע'י' טיחו'. סכט' טערו'ן' מ'רו'ן' מ'רו'ן' מ'רו'ן' מ'רו'ן' ר'ס' ט'י' סס' ז' (כ) כך' טו'ת' מנו'ת' מ'ת' כל' מ'רו'ן' כמ'רו'ן' ימד' וג'ט'ס' כמ'ל' למ'ד': (ג) טג'ונ' פ' ז' ד'יט. וו' דלע'ין' טר'ו'ן' מ'רו'ן' ט'ו'ת' גאנ'וי' דוקן' דוקן' כט' לדל'ע'ין'

שער הציון

1

ଏହି ପରିମାଣ କିମ୍ବା ଏହି ଅନେକ ମହାଦେଶ ଯିବା ପାଇଁ ଆମିରିତ କିମ୍ବା ଏହି ଏକ ପରିମାଣ
— ପରିମାଣ କିମ୍ବା ଏହି “ଗର୍ଭତ୍ୱାଦିତି” ଏବଂ ଏହା ଏହା ଏକାକୀ ରହିଥିଲୁଗା ଏହି
ପରିମାଣ ଏହି ଏକ ପରିମାଣ ଯିବା ପାଇଁ ଆମିରିତ କିମ୍ବା ଏହି ଏକ ପରିମାଣ

אַלְפָיִם

三

הנואדים ברוחם יתענו אל הרובם נחנא אל הרים נחנא עליון.

ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੰਭਾਵ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਲੋਂ ਬਿਲੋਂ ਜਾਣ ਲਿਆ।

କେ ଏ ଏହା ଲେଖ ଦି ଯାଏ ମୁଣ୍ଡା ଧୋଇ ଲୁହ ଦି ପାରିବ
କୁଣ୍ଡା କୋଣ୍ଡା ଚିତ୍ର ଦି ଏ ଏହା ଏ ଧୋଇ ମୁଣ୍ଡା ଧେଇ ଲୁହିବ
ଲୁହିବ ଏ ଧେଇ ଧେଇ ଧେଇ ଧେଇ ଧେଇ ଧେଇ ଧେଇ

三

ଶ୍ରୀମତୀ ଲେଖନୀପୁ କାହା ଯିବା କାହା

四

GEORGE WAGNER

କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ
କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ
କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ କରୁଣ

